

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

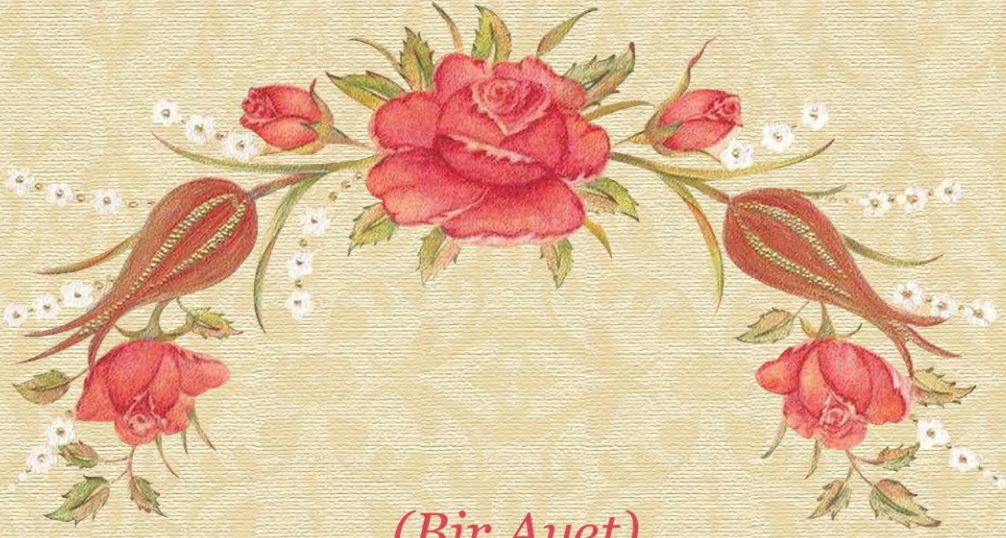
 somuncubaba
İLİM KÜLTÜR ve EDEBİYAT DERGİSİ

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.
NİSAN 2025 / Yıl: 31 - Sayı: 294

(Bir Ayet)

“Allah'a ve Rasûl'üne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz, devletiniz elden gider. Sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.” (8/Enfâl, 46)

(Bir Hadis)

“Bir evlat babasını köle olarak bulsa, onu satın alıp hürriyete kavuşturursa, yine de onun hakkını tam olarak ödeyemez.” (Müslim, Itk, 25)

Editör'den Merhaba

İlkbaharda Doğa Yemyeşildir

İlkbahar, kış ve yaz arasında yer alan bir mevsimdir. Kuzey Yarımküre'de Mart ile Haziran arasında yaşanır. Bu dönemde doğa yeniden uyanır, ağaçlar yeşermeye başlar, çiçekler açar ve hava ısınır. Karlar erir, yağmur yağar ve göletler, göller, nehirler su ile dolar.

İlkbahar, dünyadaki mevsim değişimlerinin bir parçasıdır. Dünyanın güneş etrafındaki hareketi ve eğik olan eksen nedeniyle mevsimler oluşur. Bu hareketler kuzey ve güney yarım kürelerde farklı mevsimlerin yaşanmasına neden olur. Kuzey Yarımküre'de ilkbahar yaşanırken, güneyde sonbahar mevsimi yaşanır.

İlkbahar, doğada büyük bir hareketliliğin başladığı bir zaman dilimidir. Cemreler düşer, yani hava, su ve toprak ısınmaya başlar. Çiçekler açar, ağaçlar yeni yapraklar çıkarır ve doğada canlılık görülür. Bu dönem, yeni yaşamların başladığı ve birçok hayvanın ürettiği bir zamandır. İlkbahar, doğanın yeniden canlandığı, büyüdüğü ve taptaze olduğu bir mevsimdir.

İlkbahar, doğanın uyanıp yeniden canlandığı, bitkilerin ve hayvanların yeniden hayat bulduğu bir mevsimdir. Kış boyunca uyuyan doğa, bahar geldiğinde uyanır ve her şey canlanır. İnsanlar da bu mevsimde daha mutlu ve coşkulu olur. Çünkü bahar, sadece doğayı değil, insanların ruhunu da canlandırır. İlkbaharda doğa yemyeşil olur. Ağaçlar çiçek açar, rengârenk çiçekler büyür ve kelebekler dans eder gibi uçar. Kuzular, çayırlarda koşar ve ağaçlardaki kuşlar cıvıldar. Her şey yeniden doğar, tıpkı bir uykudan uyanmak gibi. İnsanlar da bu güzel doğada dolaşır, arkadaşlarıyla dışarda oyunlar oynar.

İlkbahar, kışın soğuklarından sonra gelen bir ödüldür. Bizi mutlu eder ve doğayla iç içe olmayı daha da güzel kılar. Bu mevsimi en iyi şekilde değerlendirmek için doğaya yardımcı olmalıyız. Her yere fidanlar dikelim, böylece doğa daha da güzelleşir.

Benim en sevdiğim mevsim ilkbahar. Çünkü soğuklar biter, hava ısınır ve her yer yeşil olur. Bu mevsimde hayvanlar yavrular, doğada her şey coşar. İlkbahar, çocukların neşeyle oyunlar oynadığı bir zaman dilimidir. Ayrıca, ilkbaharın gelmesiyle doğa yeniden canlanır. Bu, umut verir. Her mevsimin kendine özgü güzellikleri vardır, fakat ilkbaharın aynı bir yeri vardır. Kışın zorlukları olmasaydı, belki de baharın bu kadar güzel olduğunu hissetmezdik. Ülkemizde her mevsim yaşanır ve bu yüzden ilkbaharın tadını doyasıya çıkarabiliriz.

İlkbahar, aynı zamanda doğanın bize sunduğu hediyedir. Bu güzel mevsimi, doğayı koruyarak ve ona zarar vermemek için dikkatli olarak yaşamalıyız. Gelecek nesillerin de ilkbaharı neşeyle geçirebilmesi için bu sorumluluğumuzu yerine getirmeliyiz.

ISSN: 2791-9609

Çocuk

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
NİSAN 2025 Yılı: 31 Sayı: 294

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal DEMİR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulüsi ERDEMİR

Yayın Editörleri
M. Nazmi DEĞİRMENÇİ
Hulusi KESKİNTEPE

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulüsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulüsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www.somuncubaba.net
cocuk@somuncubaba.net

2

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2025

İçindekiler

Hoş Geldin İlkbahar.....	4
Sırn ER	
Tomurcuk.....	6
Emine Yılmaz DERECİ	
Hayvanları Tanıyalım / Aslanlar.....	8
Hamidullah HALICI	
Baharla Gelir Mutluluk.....	10
Naciye BEYZA	
Camgöz ve Otlakta İlk Gün.....	12
Raziye SAĞLAM	
Umut Yolculuğu.....	14
Erbay KÜCET	
Şeyh Edebalı.....	16
Sait ÖZER	

İllerimizi Tanıyalım / Uşak.....	18
Tarihte İlginç Vakıflar / Yaşlı Fakirlere Evde Bakım Hizmeti Sunan Vakıf.....	20
Nisa ERCİYES	
Ankaralı Hanımlar.....	22
İsmail ÇOLAK	
İstanbul'da Bayram.....	24
Erdal KARASU	
Çoban ile Ağacın Dostluğu.....	26
E. Esra ŞAHİN	
Bahara Katılan Çocuk.....	28
Seda Bayrak DURGUT	
Bitkileri Tanıyalım / Cennet Hurması.....	30
Ayşe Gül PINAR	
İlginç Bilgiler.....	32

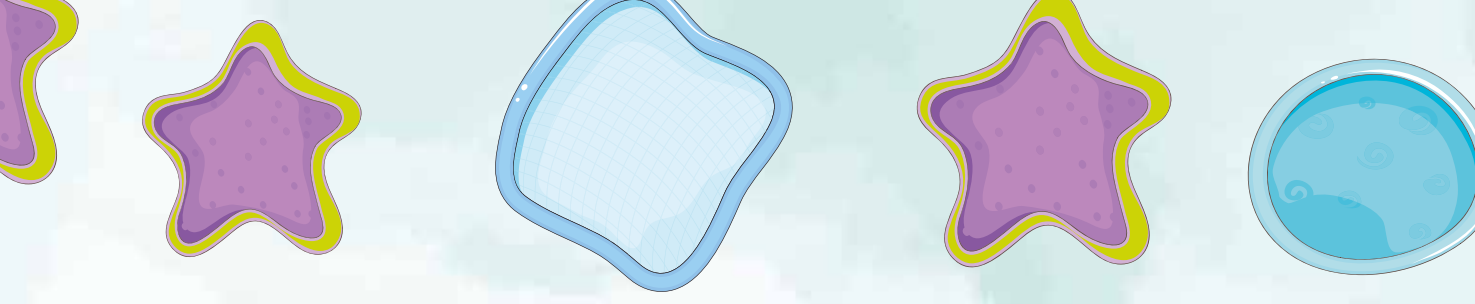

Hoş Geldin İlkbahar

4

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2025

*Ortalık Şenlenir bahar gelince
Çiçekler yağmurla yıkar yüzünü
Çözölür dağların beyaz saçları
Kuş sesleri doldurur her yanı*

Sevgili çocuklar;

Sizi bilmem ama ben en çok ilkbaharı severim. Tabiatın yeniden dirilmesi, kurudu, öldü sandığımız ağaçların yeniden çiçek açması, kış uykusundan uyanan hayvanların yeni bir döneme girmeleri...

Bütün bunlar harika olaylardır. Âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c) her şeyi kusursuz olarak yaratmış ve güzellikleri insanların emrine sunmuştur. Biz de bu nimetlerin karşılığı olarak Őükreden bir kul olmak

için "elhamdülillah" deriz. Rabb'imizin emirlerini yapmak ve yasakladıklarından kaçınmak için gayret gösteririz.

Evet, yeni gelen ilkbahar mevsimine kavuştuk çok Őükür. Arılar, kelebekler, çiçekler öyle güzelleştirdiler ki çevremizi... Bu güzellikleri hayranlıkla izliyoruz. Havanın ısınması ile dağlardaki karların erimesi ve barajlardaki su miktarının artması hepimizi sevindiriyor. Su çok önemli. Susuz bir hayat düşünülemez. Su olmazsa hiç bir şey olmaz.

Önümüzdeki yıllarda su daha da önemli olacak ve milletler su için savaŐacaklar diyor uzmanlar... Su kaynaklarımızı kullanırken israftan kaçınmalıyız.

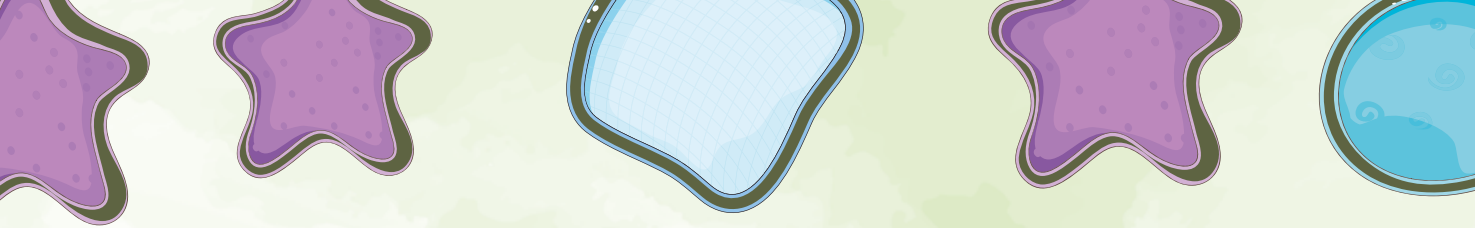

TOMURCUK

6

Esen ılık rüzgâr kendini saran dış yapraklarına değiyor açması için onu teşvik ediyordu.

- Aç küçük tomurcuk, korkma!

Yapraklarını sıkı sıkı kapatmış rüzgârı dinliyordu. İçindeki korkuyu atamıyor, bir türlü açamıyordu.

- Aç güzel tomurcuk. Bak erik ağaçları çiçek açtılar.

Demek ki kendinden önce de tomurcuklanan ve açan çiçekler de vardı. Kanat sesleri duyunca pür dikkat kesildi. İki kuş ağacının dallarına kondular. Yeni bir yuva arayışı içinde oldukları konuşmalarından belli oluyordu. Şen sesleri ile ötüp durdular. İçlerinden biri açmaya hazırlanan tomurcuğu fark etti.

- Cik! Pembe beyaz çiçekleri olan bu elma ağacı da çiçek açıyor bak Nazlı! Çok sevinçliyim. Doğa renk renk süsleniyor, ilkbahar geldi. Çok mutluyum.

- Cik cik.

Bir müddet dalına konup tomurcuğun başında öttüler. Tomurcuk açmak için iyice cesaretlenmişti. Yine de içinde minicik bir korku vardı. O sırada bir anı oradan geçerken tomurcuğa gülümseyerek seslendi.

- Hey açmaya korkuyor musun?

- Evet!

- Erik ağaçlarının ve kır çiçeklerinin şen seslerini duymuyor musun? Hepsi çok mutlu bak!

Tomurcuk yavaş yavaş açtı. Etrafına baktı. Elma ağacının dallarındaki diğer kardeşleri de açmaya hazırlanıyorlardı. Pembe yaprakları rüzgâr ile sallanıyor, çayırlıktaki tüm canlıların ilgisini çekiyordu.

Yaşlı bir adam meyve bahçesinin içinde geziniyordu. Açan tomurcuğu gördü. Allah'a şükrederek ağaca yaklaştı.

- Erik ağaçlarından sonra sen de açmaya başlamışsın elma ağacım. Çiçek buketi gibi ağaçlarımı ve doğadaki bu canlılığı gördükçe benim de gönlüme bahar gelmekte. İçim yaşama sevinci ile dolmakta. Ah güzel arkadaşlarım benim, çiçek çiçek sevginizi belli edersiniz, zamanı gelince de Allah'ın izni ile en güzel meyveleri bizlere sunarsınız. Her tarafta renk renk çiçekler, böcekler. Tabiat uyanmış, yeşil çiçekli fistanını giymiş yine üstüne. Ne güzelde yakışmış...

Yaşlı adam konuştu, tomurcuk dinledi. Artık korkmuyordu. En yakın zamanda diğer kardeşleri de açacaklar, bir müddet sonra da meyveye duracaklardı.

Yaşlı adam Elma ağacına arkadaşım demişti, bu onu çok mutlu etmişti. Tüm güzelliği ile yaşlı adama gülümsedi.

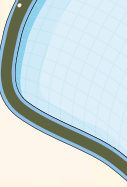
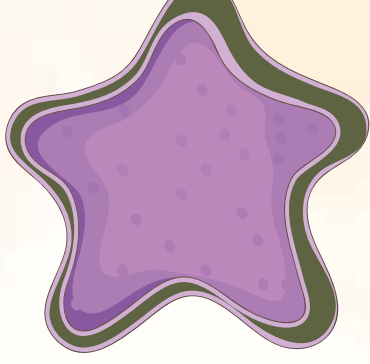
Hayvanlar
Tanıyalım

Aslanlar

8

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NISAN 2025

Aslanlar, güçlü vücutları, etkileyici yeleleri ve kükremeleriyle tanınan vahşi hayvanlardır. Onlar Afrika ve Asya'da yaşayan büyük kedilerdendir. Aslanlar, diğer büyük kedilerden farklı olarak yalnız değil, sürüler hâlinde yaşarlar.

Erkek aslanlar büyük ve kabarık bir yeleye sahiptir. Yele, onları daha güçlü ve büyük gösterir. Dişi aslanların ise yelesi yoktur ve erkeklerden biraz daha küçüktürler.

Aslanların gözleri gece bile çok iyi görmelerini sağlar. Bu da onları harika avcılar yapar!

Aslanların pençeleri ve dişleri çok keskindir. Bunları avlarını yakalamak ve yemek yemek için kullanırlar.

Aslanlar genellikle Afrika'nın geniş savanalarında ve çayırlık alanlarda yaşarlar. Asya'da ise Hindistan'daki Gir Ormanı'nda az sayıda Asya aslanı yaşamaktadır.

Aslanlar, büyük kediler içinde sosyal olan tek türdür. Bir sürüde 10 ila 30 aslan bulunabilir. Sürünün lideri genellikle güçlü bir erkek aslandır.

Aslanlar avlanmaya çok enerji harcadıkları için günün 16-20 saatini uyuyarak geçirirler. Özellikle sıcak havalarda gölgelik yerlerde dinlenmeyi severler.

Aslanlar zebra, ceylan, antilop ve bufalo gibi hayvanları avlarlar. Avlanmayı genellikle dişi aslanlar yapar, çünkü onlar daha hızlıdır! Erkek aslanlar ise sürüyü korur ve bazen avdan paylarını alırlar.

Bir aslanın kükremesi 8 kilometre öteden bile duyulabilir! Bu kükreme, diğer aslanlara haber vermek veya bölgelerini savunmak için kullanılır. Aslanlar saatte 80 kilometre hıza ulaşabilirler, ancak bunu sadece kısa mesafelerde yapabilirler.

Naciye
BEYZA

Baharla Gelir Mutluluk

10

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NISAN 2025

Nisan'la birlikte "bahar" gelir.

Bahar canlılık mevsimidir. Tabiatın kış uykusundan uyanmasıdır. Bahar denilince uçuşan kuşlar, çiçekler, kırmızı, pembe uğur böcekleri ve renklerin kırmızı, turuncu, sarı hatta en güzeli yeşili gelir aklımıza. Bahar; lalelerin, sümbüllerin, güllerin, menekşelerin mevsimidir. Bir gül bahçesi tomurcuklarla dolu. Bazı güller açmış, mis gibi kokulu. Gül bülbülsüz olur mu? Bülbüller tatlı sesleriyle nağmeler söylerler. Güller de aheste aheste sallanarak onlara eşlik ederler.

Küçük kır çiçekleriyle dolar kırlar. "Allah'ım ne kadar narin yaratmışsın." dediğimiz rengârenk kelebekler çiçeklerin üzerine konup kalkarlar. Bakınca aklımıza çalışkanlığı ve azmi getiren arılar, karıncalar, içimizi rahatlatan berrak gökyüzü huzur, ferahlık ve şükretmek gerektiği hissi verir.

Işıl ışıl güneş, masmavi gökyüzü, şırl şırl akan dere, çeşit çeşit meyve vermek için çiçekler açan ve yeşillenen ağaçlar, mis gibi kokan hava. Kayaların arasından başını uzatan yeşil, sarı, pembe çiçekler, sarmaşıklar... Bahar yağmurlarıyla can damarlarımız olan ormanlarımız canlanıp, gürleşmeye başlar.

Bahar bütün güzelliklerin birleştiği mevsim. Baharla birlikte toprak canlanmaya başlar. Toprağın canlanmasıyla yavaş yavaş her yer yeşerir. Topraklar güneşle buluşur. Güneşin ısınıp artımasıyla kuruyan topraklar, yağmurla ferahlar.

Deniz daha bir güzelleşir.

Kış uykusuna yatan hayvanlar, yeni bir hayata başlıyormuş gibi uykularından uyanırlar.

Bütün canlılar gibi insanlarda da bir uyanış ve bir hareketlenme olur. Köylüler tarhalarını, bağlarını, bahçelerini ekip- dikmeye başlarlar.

Baharla birlikte kuzular çayırlarda meleyip-zıplamaya başlar. Biraz ileride çocukları görürüz. Şarkılar söyleyip, uçurtma uçuranlar, oyunlar oynayanlar...

Baharın gelişiyile kıyafetlerimizin bile rengi ve şekil değişir. Cıvı cıvı renklerde daha ince kıyafetler giyeriz. Bahar bize Allah'ın bir lütfudur. Herkes sever baharı, salıncaklar kurulur, pikniğe gidilir, herkes mutludur.

Neşe ve huzur dolar insanın içi. Baharla birlikte canlanan ve yeşilliklere bürünen doğada adeta ruhumuz doyuyor. Kış boyunca evde kalan dedelerimiz, ninelerimiz, yaşlılar ve kendini iyi hissedemeyenler dışarı çıkıp geziyor dolaşüyor. Öğrenciler okul saatleri dışında açık havanın keyfini çıkarıyor. Bahar, hayatın da en renkli mevsimidir.

Allah'ın bizlere bahar mevsiminde bahşettiği böylesine güzel nimetleri korumak üzerimize vazifedir.

Doğaya zarar vermemeliyiz.

Açalım pencerelerimizi; kuşların güzel şarkıları eşliğinde, baharın kokusu dolsun evlerimize...

Raziye
SAĞLAM

Camgöz ve Otlakta İlk Gün

Sevgili çocuk dostlarım;

Havalar ısınınca, ağaçlar tomurcuklanıp çiçek açmaya, kuşlar hep bir ağızdan daha canlı ötmeye başladılar. Uzun bir kışın ardından bugün ilk kez Selman, Ömer, Zeliş ve köyün keçi ve koyunlarıyla birlikte otlığa çıkıyoruz. Açık havada koyun ve keçiler sevinçle hoplayıp zıplıyorlar, biraz uzaklaşınca Karabaş havlayarak tekrar sürüye dönmelelerini sağlıyor. Tırmandıkça etraftaki manzara daha bir güzelleşiyor. Yaylaya vardığımızda koyun ve keçiler etrafa dağıldı. Kuzular ve oğlaklar ise annelerinin yanından ayrılmıyor, arada annelerinden süt emiyor sonra koşup oynuyorlar.

Keçiler koyunlara göre daha hareketliler. Bir bakmışsınız sakın sakın otlanınırken, biraz sonra bir kayanın üzerinde "Meee! Meee!" diye bağırp kurtarılmayı bekliyor. Bir gün Selman'la bizim çocuklar konuşurken duymuştuk; keçilerin aksanı varmış. Gerçekten de bugün dikkat ettik çok güzel meliyorlar. Sesleri sanki türkü söyler gibi çıkıyor. Bizim sürüdeki keçiler normal boylarda ama bunların hem cüce hem de ağırlıkları 120 kiloya kadar çıkan türleri varmış. Cüce olanların sütleri çok kaliteliymiş. İçenlerde hastalıklara karşı bağışıklığı artırmış. Çocuklar size keçiler hakkında ilginç bir bilgi daha vereyim mi? Bunların gözbebekleri diğer canlılara göre farklıymış. Dikey olmayıp yataymış ve "Hani arkasında da gözü var." denir

ya işte bu keçiler de 300 derecenin üzerinde görme yeteneğine sahiplermiş. Ne kadar ilginç hayvanlar değil mi?

Bu arada Uzun Kulak'la ben de koşup oynayarak yaylanın tadını çıkarmaya başladık. Bir ara ayağım takılıp baya bir yuvarlandım ama Uzun Kulak benden daha hızlı koştuğu için önüme geçti ve ben ona çarparak durabildim. Uzun Kulak hâlime kahkahalarla güldü ve

- Yine top gibi yuvarlandın Camgöz, dedi.

Ben de kendi halime gülerek ayağa kalktım ve;

- Sorma Uzun Kulak ya! İyi ki durdurdun beni. Yoksa köye kadar giderdim bu hızla.

Biz böyle gülerken, çocukların olduğu yerden kaval sesleri gelmeye başladı. Dönüp bakınca ne görelim; Selman, Ömer ve Zeliş almışlar ellerine birer kaval, güzel güzel çalıyorlar. Kaval sesini duyan koyun ve keçiler de yavaş yavaş gelip etraflarına toplanıyorlar. Arada yavruların melemeleri kaval seslerine karışıyor. Ne güzel bir manzaraydı.

O gün otlığın ilk günü koyun keçi ve candan arkadaşlarımız çocuklarla çok güzel geçti.

Görüşmek üzere çocuklar, hoşça kalın...

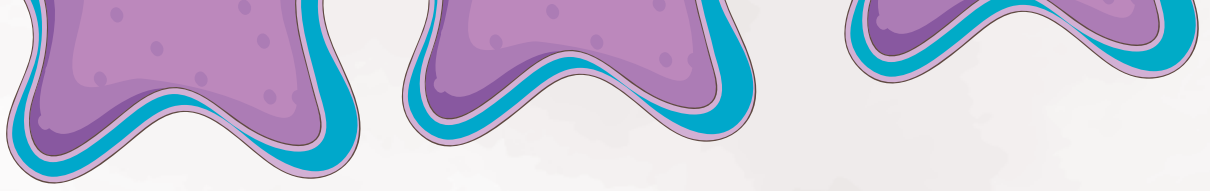
Erbay
KÜCET

Sabah Yıldızı

14

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2025

Kudüs'te, sabahın ilk ışıkları eski taş döşeli sokakları usulca selamlıyordu. Hava serindi, sessizliği yalnızca uzaklardan gelen ezan sesi delip geçiyordu. Rıza, her zaman ki gibi, bu çağrıyı duyduğunda yatağından kalktı. Yüzünü yıkadı, temiz elbiselerini giydi ve bir an duraksadı. Kalbinde Mescid-i Aksa'ya olan sevgisiyle çocuklarının huzurlu uykularına bir kez daha baktı. Sonra, kararlı adımlarla yola koyuldu.

Dar sokaklarda ilerlerken, taş evlerden süzülen ışıklar yolu hafifçe aydınlatıyordu. Rıza'nın yüreği, ezan sesiyle dolup taşmış, her adımı onu daha da heyecanlandırmıştı. Cemaate yetişmek istiyordu. Ayaklarını hızlandırdı. Taşlardan yankılanan ayak sesleri melodiyi andırıyordu.

Fakat sokağın köşesine geldiğinde, üç İsrail askeri önünde belirdi. Silahlı ve üniformalıydılar. Gözleri sert, sesleri emir doluydu. "Dur orada. Kimlik kontrolü!" dedi askerlerden biri. Rıza, cebinden kimliğini çıkarıp uzattı. Askerler kimliğe göz ucuyla baktılar ve birisi dalga geçer ses tonuyla, "Camiye mi gidiyorsun?" diye sordu. Rıza sakin bir şekilde, "Evet." dedi. Bu kez başka bir asker, dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle "Sabahın köründe ne işin var Tanrı ile? Uyusan daha iyi olmaz mıydı?"

Rıza bir an duraksadı. Yutkundü. Aklına evde bıraktığı çocukları, hanımı ve yaşlı annesi geldi. Onları düşündü, onları korumak

için susmayı seçti. Çünkü bilir ki, bir kelime bile olayları büyütebilir. Sessizliğiyle sabrını kuşandı.

Askerler onunla alay etmeye devam ederken, ansızın bir köpeğin hırlama sesi duyuldu. Sokakta dolaşan bir köpek, beklenmedik bir şekilde askerlere doğru atıldı. Dişlerini göstererek saldıran köpek, askerlerden birini bacağından ısırıldı. Kaos aniden patlak verdi. Askerlerin bağrıışları sokağı doldurdu. Köpek kaçarken, askerler acıyla bir sağa bir sola seğırttiler. Bu, Rıza için bir fırsattı. Sessizce oradan uzaklaştı, ayakları onu hızla Mescid-i Aksa'ya taşıdı.

Kapıya ulaştığında kalbi korkudan değil, Allah'a kavuşmanın heyecanından çarpıyordu. Sabah namazı başlamıştı. Rıza hemen saf tuttu, ellerini bağladı ve Rabbine yöneldi. Kâinatı yaratanın huzurunda, o an her şeyden arındı. Namaz bitip dua için ellerini kaldırdığında, kalbinden şükran dolu "Allah'ım, bizleri koruduğun gibi çocuklarımızı da koru. Kudüs'ü barışla buluştur."

O sabah, Rıza yalnızca Mescid-i Aksa'da namazını eda etmekle kalmadı. Aynı zamanda sabrın, teslimiyetin ve Allah'a olan sarsılmaz imanının en güzel örneğini yaşadı. O gün, Kudüs'ün taş sokaklarında bir yıldız gibi parladı. Ve bu yıldız, Mescid-i Aksa'nın semalarında sonsuza kadar ışıldamaya devam etti.

Bir Kitap

Sait
ÖZER

Şeyh Edebali

Kitabın adı: Şeyh Edebali

Yazar: Yunus Emre Evcim

Resimleyen: Zeynep Yeşilmen

Yayınevi: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları

Yayın yeri ve yılı: Ankara/2023

Sayfa sayısı: 36

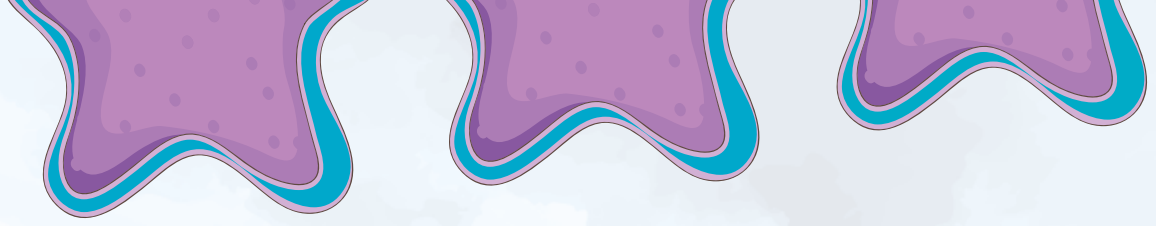
Yaş aralığı: 8+

İşlenen konular: ilim aşkı, merak duygusu, iyilik, yardımlaşma, dayanışma...

16

Somuncu Baba Çocuk Dergisi NISAN 2025

Bugün sizlerle ilim aşığı bir büyüğümüzü paylaşacağım sevgili çocuklar. Bizler onu Şeyh Edebali olarak biliyoruz. Gerçek adı bir hayli uzun; İmâmüddin Mustafa b. İbrâhim b. İnac el-Kırşehrî. Kitabımızın ilk bölümünde babası küçük Mustafa'ya ahşap bir sandık verir ve içindekini öğrenebilmesi için sabretmesini söyler. Bu sandığın akıbetini yani sandığa ne olduğunu yazımızın sonunda söyleyeceğim.

Şeyh Edebali 1206 yılında Karaman'da dünyaya geliyor. Annesi onun çok uysal bir çocuk olduğunu söylemiş. Ancak yaşı ilerledikçe diğer çocuklardan farklı olduğu ortaya çıkıyor. En büyük farkı onun çok soru sorması ve merak duygusu sevgili çocuklar. Bir kere öğrenmeyi çok seviyor ve öğrendiği en küçük bilgi bile onu mutlu ediyor. Allah ona hayalini kurduğu ve duasını ettiği ilim talebeliğini, öğrenciliğini nasip ediyor.

İlk eğitimine Karaman'da başlıyor ardından Suriye'nin başkenti Dımaşk'a gidiyor. Dımaşk'ı biz Şam olarak söylüyoruz. Burada tahsilini, öğrenimini tamamlayan Şeyh Edebali tekrar ülkesine dönüyor. Şeyh Edebali o zamana kadar öğrendiklerini başkalarına da anlatmak istiyor ve bir zaviye kurmak istiyor. Zaviye tasavvuf eğitiminin verildiği okuldur çocuklar. Tasavvufun ne olduğunu yaşıyor biraz daha ilerleyince öğrenebilirsiniz. Şimdilik sadece adını duymanız kâfi. Şeyh Edebali'nin kurduğu ilk zaviye Bilecik'tedir. Ardından Eskişehir'de de bir zaviye kuruyor ve burada talebelerine hizmet ediyor. Elbette Şeyh Edebali denilince Osmanlı Devleti'nin kurucusu Osman Gazi hemen aklımıza geliveriyor. Şeyh Edebali Osman

Gazi'nin kayınpederidir çocuklar. Osman Gazi âlimleri çok sever ve onlara hürmet gösterirdi, bu yüzden Şeyh Edebali'yi sık sık ziyaret eder ve onunla sohbet ederdi.

Yine bu ziyaretlerin birinde Şeyh Edebali'nin misafiri olan Osman Gazi bir rüya görür. Rüyasında bembeyaz ışıklar saçan ay Şeyh Edebali'nin koynundan çıkar ve Osman Gazi'nin koynuna girer. Ardından karnından bir ağaç göğe doğru yükselir ve bu ağacın dalları ve yaprakları bütün dünyayı sarar. Osman Gazi bu rüyanın hikmetini Şeyh Edebali'den sorar. Şeyh Edebali ona bu rüyanın büyük bir devletin habercisi olduğu müjdesini verir. Bu devlet Osmanlı Devleti'dir. Böylece Osman Gazi gibi yiğit bir beyin öncülüğünde Osmanlı Devleti'nin temelleri atılır.

Şeyh Edebali demişken Ahilik teşkilatı hakkında da bir şeyler söylemek lazım. Sevgili çocuklar, Ahilik esnaf ve sanatkârlar arasında birlik, beraberlik ve dayanışmayı sağlayan bir teşkilattir. Bu teşkilat aynı zamanda esnaf ve sanatkârları yaptıkları mesleklere göre yetiştirir ve onlara eğitim verir.

Evet, yavaş yavaş yazımızın sonlarına geliyoruz. Kitabımızın başında Şeyh Edebali'nin babası ona ahşap bir sandık vermiş ve sandığın açılması için sabırlı olmasını tavsiye etmişti. Nihayet Şeyh Edebali o sandığı açar. Sandıktan bir kâğıt çıkar. Bu kâğıtta bir hadis-i şerif yazılıdır. Allah'ın iyiliğin anahtarını verdiği kullarının övüldüğü bu hadis, Şeyh Edebali için ölene kadar rehber olur. Allah ona ve bütün geçmişlerimize rahmet eylersin. İyi okumalar...

UŞAK

İllerimizi Tanıyalım

Pepouza Antik Kenti:

Uşak'ta bulunan birkaç antik kentten biridir. En önemli özelliği, Hristiyanlığın kayıp mezhebi Montanizm'in izlerini taşıyor olmasıdır. Bölgede yapılan çalışmalarda manastır, tiyatrolar ve sivil mimari örneklerinin olduğu tespit edilmiştir.

Tarihi Uşak Evleri:

Evler Kültür Bakanlığı'nca koruma altına alınmış, tescilli 86 adet eski ev bulunmaktadır. Cumhuriyetin ilk yıllarında yapılmış olan ve Osmanlı mimari özelliklerini taşıyan bu evler genellikle birinci katları taştan, ikinci katı ahşap, cumbalı, beşik çatılı ve bağdadi sıvayla yapılmış kiremitlidir.

Kula Peri Bacaları:

Kula, Türkiye'nin ilk jeo-parkına sahip. Burada 80 adetten fazla volkan konisi bulunmaktadır. Buranın en şaşırtan özelliği, peri bacalarının evriminin devam ediyor olmasıdır. Peribacalarının şapkaları çimentolaşmış çakıl ve kum depolarından oluşuyor.

“Uşak ilklerin şehri olarak bilinir. Şöyle ki; 1909 yılında elektrik kullanımına geçerek Türkiye'nin ilk elektrik kullanan şehri oldu. Ata sporlarımızdan olan cirit müsabakaları, Türkiye'de ilk olarak Uşak'ta düzenlendi. Ayrıca Uşak, Türkiye'de ilk kadın ciritçilere sahip şehirdir.”

Cılandras Köprüsü:

Banaz Çayı üzerinde bulunan köprü yöreden geçen Kral Yolu'nun bir parçasıdır. Kayalar üzerine yapılan bu köprü kesme taştandır.

Hafif sivri tek gözlü olan köprü'nün kemer uzunluğu 24 m derinliği 17 m, eni 1.75 m'dir. Kalemle işlenmiş kemerin taşları zivanalı olarak birbirine kenetlenmiştir.

Taşyaran Vadisi:

Vadinin su, rüzgâr ve tektonik hareketler sonucu oluştuğu bilinmekte. Su, bu vadide kayaları yarak çok ilginç ve özel bir kanyon oluşturmuştur. Yüzerce yılda oluşan girintili çıkıntılı, bir ressamın renk paleti gibi görünen kayalıklar, ziyaretçilerine eşsiz bir manzara keyfi sunuyor. Kış döneminde buz tutan akarsuda yer yer 30-40 santimetreyi bulan buz kütlelerinin altında yüzen balıklar izlenebiliyor.

Ulubey Kanyonu:

Kanyon, ABD'deki Büyük Kanyon'dan sonra dünyanın en büyük 2. kanyonu olma özelliğine sahip. Genişliği 50-100 metre arasında değişen, 45 kilometre uzunluğa sahip ve 170 metreye varan derinliğiyle kanyonda, bulunan cam teras üzerinde izlenen manzara ve gün batımı, tarifi mümkün olmayacak güzellikte.

“Uşak ilimizin Banaz, Eşme, Karahallı, Sivaslı, Ulubey olmak üzere beş tane ilçesi vardır.”

Nisa
ERCIYES

Yaşlı Fakirlere Evde Bakım Hizmeti Sunan Vakıf

Vakfın Adı: İsmail Çelebi bin Mehmed Çelebi Vakfı

Kurucunun Lakabı: Yorganî Emirzade, Sirkeçibaşı, Es-Seyyid

Kurulduğu Yer: İstanbul

Kuruluş Tarihi: 1005 H./1597 M.

20

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2025

Avrupa'da yaşayan ikinci kuşak nesilendi Osman. Yaşlı babasına bakıcı arıyordu. Kendisine bir adres verdiler. Hasta ve yaşlılara evde bakım hizmeti veren bir kuruluştur bu.

Genç gurbetçi ücret karşılığı böyle bir hizmeti veren firmaya ayrıca teşekkür etme gereği duydu;

- Ne kadar çağdaş bir uygulamanız var.

Avrupalı firma yetkilisi;

- Biz bu sistemi beş asırlık bir sistemin kopyası olarak devam ettiriyoruz.

- Siz bizden çağdaşsınız. Biz 20. asrı geride bıraktık. İnsanımız hâlâ yaşlı ve hastasına evde bakımı akıl etmemiş.

Sordu Avrupalı firma sahibi;

- Siz nerelisiniz?

- Türkiye.

- Osmanlı yani?

Firma sahibi sevinçle yerinden kalktı. Bizim genci kucakladı... Sonra duvarda çerçeve içinde Osmanlıca harflerle yazılmış bir tablo gösterdi;

- Biz bu geleneği sizden öğrendik...

- Bizden mi?

- Evet ya... Bu hizmet dünyada ilk olarak Osmanlı'da başlatılmış. Bir vakıf tarafından...

Yaklaşık beş asır önce. 16. yüzyılda İstanbul'da, İsmail Çelebi adında bir hayırsever, fakir fukaranın bu hallerini göz önünde bulundurarak böyle bir vakıf kurmuş.

Bizimki afallamıştı;

- Siz bunu nereden biliyorsunuz? Bu tablodaki eski harf yazıları okuyabiliyor musunuz?

Bu kez Avrupalı, şaşırılmış halde bizim gencin yüzüne baktı;

- İnsan kendi dilini bilmez mi? Ben bile biliyorum... Ve duvardaki Osmanlıca yazıları okumaya başladı; "Mehmed Çelebi oğlu İsmail Çelebi Vakfı. Kurucusunun lakabı Yorgani Emirzade, Sirkeciabaşı, es-Seyyid.

İstanbul. Hicrî 1005/Miladi 1597 yılında kurulmuş..."

Gurbetçi genç, haberi olmadığı zengin tarihinin, hayranı olduğu Batılılar tarafından incelenip sonra da akıllıca kopyalanarak kendisinin karşısına hizmet olarak çıkmasına şaşırılmış, muhatabına ne diyeceğini bilememişti; bir yanıla mahcup, diğer yanıla atasının geleneği olmasından dolayı gururluydu.

İsmail
ÇOLAK

Ankaralı Hanımlar

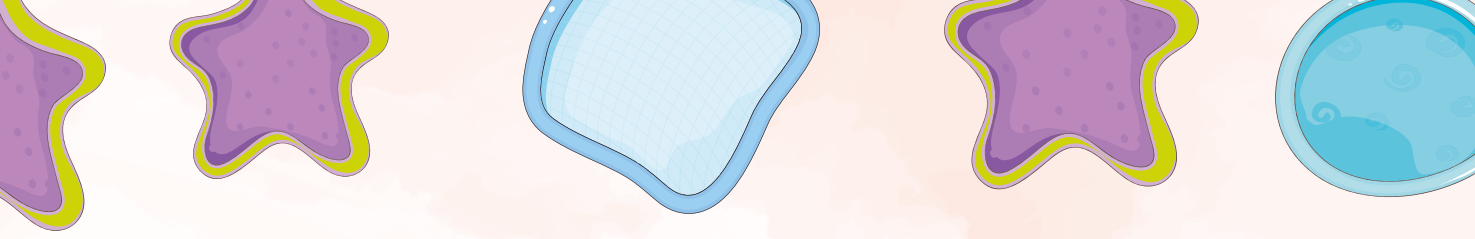
Birinci İnönü Savaşı'nın yaşandığı, 1921 yılı Ocak ayı başlarıydı. Anadolu'da ve Ankara'da sancılı günler olanca şiddetiyle sürüyordu. Ankara Öğretmen Okulu'nun konferans salonu, bu defa kadınlarla hınca hınç dolmuştu.

Salonun önünde uzun mantolu, iskarpinli İstanbullu hanımlar oturuyordu. Arkalarına da rengârenk çarşafı, potinli, mest lastikli Ankaralı hanımlar dizilmişti. Halide Hanım, sahneye kurulmuş masada oturuyordu.

Kızılay Kadınlar Kolu Başkanı Zehra Müfit

22

Hanım, toplantıyı kısa bir konuşmayla açtı ve sözü, kürsülerin ve meydanların hatibesi Halide Edip'e bıraktı. Sesinde hafif bir heyecan ve titreme vardı. Konuşmasına şu sözlerle başladı:

- Tarih, Türk'ü ateşle imtihan ediyor. Bu imtihandan, yalnız erkeklerimizin cesareti ile başarılı çıkamayız. Artık biz kadınlar da bu ateşe yüzümüzü çevirmek, ellerimizi uzatmak zorundayız. Ordumuzun hepimize ihtiyacı var. Kadınların, büyük bir dikkat ve ilgi ile kendisini dinlediğini fark eden Halide Hanım'ın heyecanı yatıştı. Daha sakin bir ses tonuyla konuşmasına devam etti:

"Bir hafta önce Eskişehir'deydim. Gördüklerimden birini sizlere de anlatmak istiyorum:

Uçakların gövdesi ve kanatları, özel bir keten kumaşla kaplanırmış. Bulunamadığı için bizimkiler, kaput beziyle kaplıyorlar. Özel yapıştırıcısı olmadığı için kaput bezini uçakların gövdelerine, kanatlarına nal mihı ya da zamlarla tutturuyorlar.

Bezin gerginliği ve kayganlığı emayit denilen özel bir sıvı ile sağlanırmış. Getirtemedikleri için beze, kaynatılmış patates kabuğu ve paça suyuna tutkal, kola karıştırarak yaptıkları bir pelteyi sürüyorlar. Sonra da gözlerini bile kırpmadan bu uçaklara binip uçuyorlar."

Konuşmasının sonunda, ayağa kalktı büyük bir heyecanla ve yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi:

- Kardeşlerim! Sizleri, milletin şerefini ve namusunu canından aziz bilen bu genç ve yoksul orduya yardıma çağırıyorum!

Kısa süren bu sessizliğin ardından kadınlar ağır ağır ayağa kalkmaya başladılar. Sessizce ilerleyip masanın önünde sıraya girdiler. Masanın üstü parayla doldu. Yanında para olmayanlar, yüzüklerini ve bileziklerini çıkarıp verdiler.

Bu sırada, gözleri görmeyen, beyaz başörtülü yaşlı bir kadın, çevresinden yardım isteyerek şöyle seslendi:

- Bana ne olur, Halide Hanım'ı bulun!

Halide Edip, bu yakaran sesi duyup yaklaştı. Ve şöyle dedi:

- Benim, buradayım, buyurun!

Kadın, eliyle Halide Edip'in yüzünü okşadı. Ardından da, insanı can evinden vuran şu ibret ve mana yüklü sözleri söyledi:

- Çamaşırcılık yaparak geçiniyorum, kızım. Bunu, zor günüm için saklamıştım. Ama sözlerinden anladım ki ordumuz benden daha zordaymış.

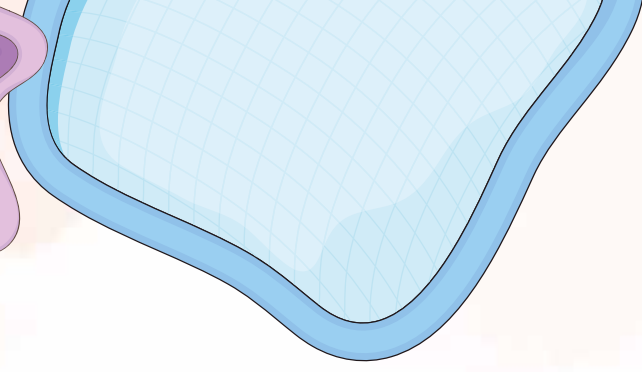
Göğsüne bastırıp sol elini açtı, uzattı ve şöyle dedi:

- Al bunu!

Derisi nasır tutup çatlamış avucunda, bir lira vardı. Bu dokunaklı manzara karşısında Halide Hanım dayanamadı. Gözlerinden yaşlar fışkırdı adeta... Bir süre kadına sarıldı kaldı.

Anadolu'nun bağı yanık ve çileli, ama bir o kadar da yiğit, fedakâr ve cömert, bu Müslüman kadınına teşekkür etti. Sonra da içi titremeli, şu son sözleri söyledi:

- Ah anam! Bir kere daha iman ettim. Kurtulacağız!

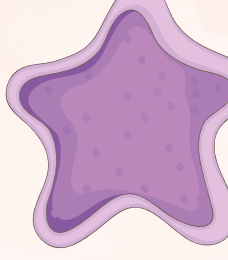
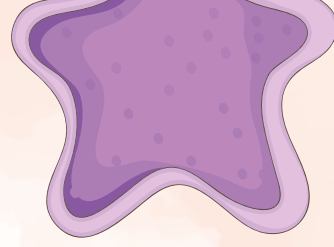
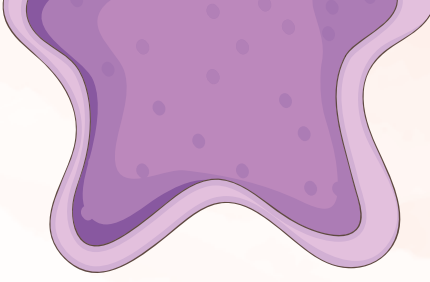

İstanbul'da Bayram

24

Sonuncu Dergi Çocuk Dergisi | NISAN 2025

Bereketin, ibadetin, paylaşmanın ve yardımlaşmanın yaşandığı Ramazan ayını geride bıraktık. Geleneksel davul sesleriyle sahura kalkıldı, niyetler edildi, oruçlar tutuldu. İftar sofraları hazırlandı, özenle hazırlanan yemekler yenildi, oruçlar açıldı. İftar sonrası teravih namazları kılındı. Cami ziyaretleri yapıldı. Ölmüşlerin kabirleri ziyaret edildi. Yardıma muhtaçlar da unutulmadı, elimizden geldiğince onlara destek olundu.

İçimiz huzur dolu, görevimizi yerine getirmenin verdiği mutlulukla bayram hazırlıklarına başlandı. İlk iş evlerimiz dip bucak temizlendi, ailecek bir araya gelerek yenecek bayram yemekleri özenle hazırlandı, yeni kıyafetler alındı, misafirlerimiz için tatlılar yapıldı, şekerler tabaklarda yerini aldı. Aile büyüklerine ziyaretler planlandı.

Ülkemizin her yöresinde bayram sevinci yaşanır ve hazırlıkları böylesine özenle yapılır. Yeni kıyafetler giyilir, kahvaltı sofralarında aile bireyleri bir araya gelir, büyüklerin elleri öpülür, yakınların ziyaretlerine gidilir, gönülleri alınır. Bazı aileler şehir dışı gezileri ile bayram tatillerini renklendirir. Bazı aileler ise bayram günlerini buldukları şehirde keyifli geziler yaparak değerlendirirler.

İş koşturması ve hayat yoğunluğu derken keşfedilemeyen İstanbul'un güzelliklerini yaşamak için bayram günleri bir fırsattır.

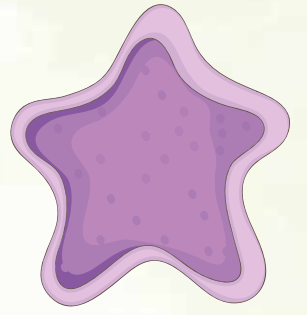
Her bayram olduğu gibi bütün İstanbulluların ilk durağı Sultanahmet Meydanıdır. Bayram eğlenceleri, yiyecek içecek, alışve-

riş tezgâhları herkes tarafından ilgi odağıdır. Gülhane Parkında yürüyüş yapılıır, temiz havanın tadı çıkarılır. Emirgan Korusu, Yıldız Parkı renk renk çiçekleri, asırlık ağaçları ile gelenleri karşılar. Boğaz turu yapmak, ada gezisine çıkmak İstanbullular için olmazsa olmazdır. Çocuklar da bu güzelim şehirde bayram günlerini en eğlenceli şekilde geçirirler. Anadolu yakasında Emaar Akvaryum, Avrupa yakasında Sea Life Akvaryum; çeşit çeşit balıkları ve deniz canlıları ile hem öğrenmek hem de eğlenmek için çocukların en sevdiği yerlerdir. Darıca'da bulunan Faruk Yalçın Hayvanat Bahçesi ve Botanik Parkında aileler çocukları ile dolu dolu bir gün geçirir, Dünyanın dört bir yanından getirilmiş hayvanları tanımış olur. Vialand Eğlence Merkezi bayramın tadını çıkarmak için çocuklara çeşit çeşit oyun alanları sunar. Göz alıcı illüzyonlar ve optik yanılsamalarla dolu İllüzyon Müzesi çocuklara hem eğlenceli hem de şaşırtıcı anlar yaşatır. Çocukların meslekleri deneyimlediği ve eğlenerek öğrendiği Kidzania Eğlence Merkezi her çocuğun hayalini kurduğu evcilik alanıdır. Dolphinarium, yunus balıklarının eğlenceli gösterileri ile çocuklara unutulmaz anlar yaşatır. Oyuncak Müzesi ve Masal Müzesi bütün çocukların hayallerini süsleyen oyuncaklarla, büyüklerin de çocukluklarını yaşadığı yerlerdir.

Bayramlar herkes için sevinçle beklenen, eğlenceli, mutlu günlerdir. Sizlere de dolu dolu geçirebileceğiniz, yeni yerler keşfedip, hem eğlenip hem de öğrenebileceğiniz mutlu bayramlar diliyorum.

Elif Esra'nın
Günüğü

Elif Esra
ŞAHİN

Çoban ile Ağacın Postluğu

26

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2025

Sevgili arkadaşlar, rahmet ve bereket ayı mübarek Ramazan'ı uğurladık. Gönül dünyamıza bıraktığı hoş kokuları ve manevî lezzetleri en derinden yaşadığımız bu mübarek aya tekrar kavuşmayı diliyorum.

Ramazan ayına veda ettik ama bahar mevsimine kavuşmanın da huzur ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Sizlere bu duyguları en derinden hissettiren güzel bir hikâyeye sunmak istiyorum;

Yaşlı çoban sürüsünü otlatmak için yaylaya çıktığında bir elma ağacının altında dinlenir ve eğer mevsimiyse, onunla konuşarak;

"Hadi bakalım evladım." derdi. "Bu ihtiyarın elmasını ver artık."

Ve bir elma düşerdi, en güzelinden. Yaşlı adam cebinden çakısını çıkartarak onu dilimlere ayırır ve küçük bir tas yoğurtla birlikte ekmeğine katık ettikten sonra, babasından kalan Kur'an'ını okumaya koyulurdu.

Çoban, bu ağacı yirmi yıl kadar önce diktiğinde sık sık sular, bunun için de büyükçe bir güğüme doldurduğu abdest suyundan geriye kalanı kullanırdı. Çoban o zamanlar henüz genç olduğundan şöyle bir uzandı mı en güzel elmayı şıp diye koparırdı. Fakat aradan geçen bunca yıl içinde beli bükülüp boyu kısalmış, ağaç ise bir çınar gibi büyü-yüp göklere yükselmişti. Ama boyu ne olursa olsun, ağaç yine de yavrusu değil miydi?

Onu bir evlat sevgisiyle okşarken;

"Ver yavrum." derdi, "Gönder bakalım bugünkü kısmetimi."

Ve bir elma düşerdi hiç nazlanmadan, yıllar boyu hiçbir gün aksamadan.

Köylüler, uzaktan uzağa gözledikleri bu hadiseyi birbirlerine anlatıp yaşlı çobanın veli bir zât olduğunu söylerlerdi.

Yaşlı adam, ağacın altında dinlenip namazını kıldığı bir gün, yine elmasını istedi. Ancak dallar dolu olmasına rağmen nendense bir şey düşmemişti. Sonra bir daha, bir daha tekrarladı isteğini.

Beklediği şey bir türlü gelmiyordu.

Gözyaşları, beyaz sakalını ıslatırken, ağacın altından uzaklaşıp koyunların arasına attı kendini. Yavrusu gibi gördüğü ağacı meyve verdiği günden bu yana ilk defa reddediyordu onu. Hayvanlarını usulca toplayıp köye doğru yöneldiğinde, aşağıdaki caminin her zamankinden daha nurlu minarelerinden yankılanan ezan sesiyle irkildi birden. Yeniden doğmuştu sanki çoban. Bir şey hatırlamıştı.

Çocuklar gibi sevinerek ağacın yanına koştu ve ona şefkatle sarılırken;

"Canım!" dedi, hıçkırıp ağlayarak.

"Benim güzel evladım, mis kokulum. Şu unutkan ihtiyarı üzmeden önce neden söylemedin, bu günün Ramazan'ın ilk günü olduğunu?"

Hepinize güzel dostlar ve dostluklar diliyorum, kalın sağlıklıyla...

Seda
Bayrak
DURGUT

Bahara Katılan Çocuk

28

Somuncu Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2025

Küçük kız elindeki dal parçasını aldığı yere bıraktı. Diğer çocukların yanına gitti. Bugün önemli bir gündü. "Bahara Katılım Belgesi" almaya hak kazanacak çocuğun seçileceği gündü!

Yarışmadaki ilk görev, yetkililerin dağıttığı bahar fidelerini toprağa dikmekti.

Küçük kız koşarak az önce elinden bıraktığı dal parçasını aldı ve toprağı kazmaya başladı. Elleri kürek olarak kullanıyor, toprağı avuçlayıp kenara koyuyordu. Yeterince derin kazdığını düşündüğünde fideyi güzelce yerleştirdi. Ve eğilip içinden geçen güzel cümleleri fısıldadı.

Küçük kızın bu hareketi yetkililerin gözünden kaçmadı. Diğer çocuklar fideleri toprağı koyup hızlıca ve özensizce fidenin üzerini kapatıyorlardı. Bu da yetkililerin gözünden kaçmadı elbette...

Sıra, baharda açan çiçekleri tanıma oyunundaydı. Önceden belirlenmiş numara sırasına göre çiçeklerin adını elindeki kâğıda doğru bir şekilde yazan kişi, en yüksek puanı alacaktı.

Küçük kız bir numaraya doğru hızla koştu. Karşısında yeni açmış mavi sümbüller vardı. Kokuları, daha yanlarına yaklaşmadan, duyuluyordu. Hemen elindeki kâğıda "sümbül" yazıp iki numaraya doğru yürüdü. Bu sırada diğer çocuklar çiçeğin adını tartışıyorlardı. Biri "Hepiniz yanılıyorsunuz, bu bir kaktüs!" deyince herkes şaşkınlıkla birbirine baktı.

İkinci, üçüncü ve dördüncü sıradaki çiçeklerin adını da doğru bir şekilde elindeki kâğıda yazan küçük kız, yetkililerin yanına ilk ulaşan kişiydi.

Hepsi ellerindeki defterlere notlarını aldı ve sıranın son yarışmaya geldiğini söylediler.

Herkes yerine oturdu. Önlerinde bir kâğıt ve bir kalem vardı. Yetkililerden biri "Sizden istediğimiz, 'bahar' kelimesini kullanmadan, baharı bir cümleyle önünüzdeki kâğıtlara yazmanızdır. Süreniz başladı. Başarılar."

Kız çok heyecanlıydı. Kalem aldı. Önce aklına hiçbir şey gelmedi. Düşündü. Düşündü. Sonra...

Sonra annesiyle çimenlere yatıp bulutları seyrettiği gün geldi aklına. Yazmaya başladı...

"Bulutlardan atlarımıza binip manolya, nergis ve sümbül kokularının bizi uzak diyarlara götürdüğü o gün; hayalle gerçek arasında bir mevsimin ortasında olduğumu anladım..." Cümlelerin sonuna nokta koyduktan sonra kâğıdını yetkiliye uzattı.

Tüm kâğıtlar toplandı. Uzun günün sonu yakındı.

Kısa süre sonra bir yetkili elinde sonuçlarla geldi. Çocuklar heyecanla adamı bekliyordu.

"Bu yıl, bahara katılım belgesi almaya hak kazanan öğrencimizin adı; Bahar Çiçek!"

Küçük kız gökyüzüne baktı. Galiba bir dua yollamanın tam zamanıydı...

Ayşe Gül
PINAR

Cennet Hurması

30

Seminer Baba Çocuk Dergisi | NİSAN 2023

Genelde bilinen ismi cennet hurmasıdır ve Türkiye’de Trabzon hurması olarak bilinir. Sonbahar mevsiminde hasat edilir. Kış başlarına kadar tezgâhlarda bulunur. Ham ve sert haldeyken sarıdır, olgunlaştıkça yumuşar ve turuncu bir renk alır. Cennet hurması A, C ve B olmak üzere birçok vitamin ve minerali içinde barındırır. Cennet hurması tam bir protein kaynağıdır. Faydaları arasında bağışıklık sistemini güçlendirmesi, göz sağlığını koruması, sindirim sistemine dost olması, kalp hastalıklarına karşı koruyucu olması, anti-kanser özellik göstermesi, diyabete engel olması ve cildi iyileştirmesi sayılabilir.

Tam anlamıyla olgun bir cennet hurmasının tatlılığı birçok meyveye açık ara fark

atar. Hatta tadının esmer şekeri andırdığını söylemek mümkün. Son yıllarda cennet hurmasını kuru meyveler arasında daha çok görmeye başladık. Bütün ve halka dilimlenmiş olmak üzere kurutulmuş cennet hurması bulmak mümkün. Doğru kurutulmuş bütün bir cennet hurması hem tazesi gibi yumuşak hem de uzun raf ömrü avantajına sahiptir.

Cennet hurması bitkisi sadece meyvesinden ibaret değil. Ağacının gövdesi de oldukça sert ve dayanıklıdır. Bu yüzden ağacı golf sopalarının ve bazı mobilyaların yapımında kullanılır. Bazı Doğu Asya ülkelerinde cennet hurmasının kurutulmuş yapraklarından çay yapılır.

DoŖtlarımızdan ilginç Bilgiler

GORİLLER KAÇAK AVCILARDAN ÇOK ÇEKİYOR. GENÇ GORİLLERİN TUZAKLARI NASIL İMHA EDECEĞİNİ ÖĞRENDİĞİ BELİRLENMİŞ.

İMPARATOR PENGUENLERİ DÜNYANIN EN BÜYÜK PENGUENLERİ. ONLAR İÇİN ÜREMEK ÖNEMLİ BİR MESELE VE TEHLİKELİ BİR YOLCULUK GEREKTİRİYOR. ÜREME KOLONİLERİNE ULAŐMAK İSTEYEN İMPARATOR PENGUENLERİ, ANTARKTİKA BOYUNCA BUZUN ÜSTÜNDE 50 İLA 120 KM ARASINDA BİR YOL KAT EDİYOR.

BİR KOALANIN PARMAK İZİ NEREDEYSE İNSANLA AYNIDIR. BU AYRIMI YAPMAK MİKROSKOP ALTINDA BİLE KOLAY OLMUYOR.

JAPON MAKAK MAYMUNLARI, EĞLENMEK İÇİN KARTOPU İLE OYNAR. BU MAYMUNLAR KAR YAĐDIĐINDA KARTOPU YUVARLAYIP ONLARI SADECE OYNAMAK İÇİN YÜKSEK YERLERDEN AŐAĐI İTİYOR. DİĞERLERİ DE BU TOPLARLA OYNAMAYA ÇALIŐIYOR

SENDE İLKBAHAR

*Bakınca görülür, gelişin başka
Çiçeğe bürünen dallar sendedir
Rengârenk duruşun, gülüşün başka
Yeşiller, beyazlar, allar sendedir*

*Taşıdığın umut herkese yeter
Aşk bacayı sarar, gönüller tüter
Kendinden geçerek bülbüller öter
Sevdayı zikreden diller sendedir*

*Rahmet bulutları ipek saçların
Güneş ışıkları altın taçların
Zaman bineğindir, gün pabuçların
Dolup dolup taşan yollar sendedir*

*Seninle şenlenir sessiz topraklar
Yeşil elbisene motif yapraklar
Uçar kelebekler, zıplar oğlaklar
İlgıt ılgıt esen yeller sendedir*

*Dağlara sıcacık bakışın vardır
Çılgın derelerden akışın vardır
Renk renk, çiçek çiçek nakışın vardır
Gönüllerde açan güller sendedir*

Emine Yılmaz DEREÇİ

*“İnsanın kibrini kıran namaz,
aynı zamanda insanın ruhuna öyle bir
yükseklik verir ki bu yücelme, en haşmetli
hükümdarların huzurunda bulunmak şerefinden
daha yüksektir. Bunun içindir ki namaz, mü’minin
miracıdır. Onu insanlığın çukurundan Allah’ın
huzuruna çıkaran bir merdivendir. Namaz, zahirde
bilinmeyen bir şerefle Allahu Teâlâ Hazretlerine
ulaşmaktır. Özetle namaz bütün beşerî
hayatın suret ve yükselme derecelerini
içermektedir.”*

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

